

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 52. Papa Senator Romæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIII.

A. C. 1281.

§. LII.

*Papa Senator Romæ.*Rayn. n. 14.
15.

Sed duos illuc Cardinales misit, Latinum Episcopum Ostiensem, & Godofridum Diaconum tit. S. Georgii ad Velum Aureum, qui ad restituendam Romæ pacem nihil videbant utilius, quam curare, ut ejus regimen Papæ ipsi sub Senatoris titulo deferretur. Igitur Papa retexit Nicolai antecessoris sui sanctionem, qua prohibebat, nequis dignitate præditus Romæ Senator fieret. Tum populus duos cives creavit Senatores, ut Papam hoc ad munus eligerent: id quod egerunt per litteras publicas his conceptas verbis.

Anno 1281 die lunæ 10 Martii, cum populus Romanus per sonitum æris campani ac præconis vocem, ut mos fert, ante palatium Capitolii congregatus esset, nobiles Domini Petrus de Comitibus, ac Gentilis de Ursinis Senatores electoresque a populo declarati Sanctissimo Patri nostro Martino IV, cujus sapientiam probitatemque spectatam, & charitatem in cives Romanos bono urbis statui provisuram sperabant, non ut Papæ sed ut viro nobili, Senatus ac territorii Romani præfecturam, quamdiu viveret, commiserunt. Accepit plenam potestatem

potestatem exercendi hoc regimen per se aut per alium, & instituendi Senatorem unum vel plures ad tempus & cum stipendio, quantum sibi placuerit. Poterit etiam statuere de proventibus urbi populoque Romano propriis, eorumque partem Senatori aliisque urbis ministris pro arbitrio suo tribuere. Poterit rebelles aut inobsequentes poenis ac modis, quos idoneos censuerit, coërcere. Hæc, quæ supra diximus, in nulla re vel diminuent, vel augebunt jus populi aut Ecclesiæ Romanæ ad eligendum Senatorem post Papæ Martini obitum: sed utraque pars suum jus servabit integrum. Deinde duo electores has litteras publice recitarunt populo, qui acceptas confirmavit.

Cum Summi Pontifices abhinc seculis minimum duobus pro temporalibus Romæ Dominis sese gesserint, miror Martinum IV huic electioni se submisisse. Nec enim legi fuisse unquam factum, ut Princeps summo jure imperans a subditis simplicem magistratum in sua urbe primaria susciperet. Cæterum assertam hoc loco Papæ nobilitatem negat Ricordanus Malepinus scriptor illius temporis: quo teste obscuris ortus parentibus, magnanimus tamen, & a suis suorumque commodis spectandis alienus fuit; germanumque suum sibi de corona pontificia

Secul. XII.
A.C. 1281.

1000
1000
1000
1000

1000
1000
1000

c. 207.

Sæcul XIII.
A. C. 1281.

tificia coram gratulantem mox in Franciam cum munusculis remisit, bona, quibus frueretur, Ecclesiæ, non sua esse dicens. Ricordanus hoc anno 1281 suam finit historiam. Papa Martinus postea Senatoris Romani officium Carolo Sicilia Regi contulit. Interim se consecrari coronarique curavit Urbe Veteri 23 Martii quarta jejunii verni dominica. Sedit annos quatuor.

Launoi

Magd. p. 79.

80.

Sup. Lib. 85.

§. 54.

Paulo post, quam hunc ad gradum promotus fuerat, Ecclesiæ Senionensis S. Magdalensæ costam donavit, quam retinuerat, cum reliquiarum ejus translationi anno 1267 adesset: & in diplomate declarat, Sanctæ corpus esse Veselii.

§. LIII.

Creatio Cardinalium.

*Jordan. ap.
Papebr.
conat.*

Eodem anno die sabbati sancti 12 Aprilis novem creavit Cardinales, nimirum tres Episcopos Gerardum Biancum Sabinensem, Hieronymum Aseulentem Prænestinum, ac Bernardum Languisselium Portuensem natione Gallum Archiepiscopum Arelatensem. Reliquorum sex Cardinalium unus Diaconus, quinque Presbyteri fuere, scilicet Hugo Niger Anglus, celeberrimus Medicus, qui accepit titulum S. Laurentii in Lucina; Gervasius Archidiaconus Parisiensis, qui titulum